

ANTOON SCHOONEBEEK

Telefoon

Het was zondagmorgen acht uur toen de telefoon ging. En hoewel ik eigenlijk had besloten om de nacht nog een fikse wijle te prolongeren., nam ik op.

'Schoonebeek.'

'Bent u die meneer van die stukjes?' klonk aan de andere kant een roestvrij gestaalde stem. In wie ik even hoopte die onsympathieke collega te herkennen. Zodat ik al mijn zondagochtendgal in één keer op gene zijde kon uitstorten.

Maar het was nog erger.

'U spreekt met het politbureau der Gilze-Rijense Partij van de Arbeid. Met de algemeen secretaris persoonlijk.' Er zweemde een theelepeltje onverklaarbare trots door zijn verder zo weerbarstige stem. Waarna hij stakte. Blijkbaar om het gewicht van de mededeling ten volle op mij te laten inwerken.

'Waarom heb ik de eer?' vroeg ik toen maar. Wat je moet toch iets vragen aan de algemeen secretaris op zondagochtend.

'U bent toch die man van die stukjes in het weekblad?' wilde de andere kant nog eens voor de zekerheid weten.

Ik had niet de moed het te ontkennen.

'Dan bent u de man die ik zoek!' kreet de algemeen secretaris inenen zeer opgewekt. En ik besloot af te wachten.

'Het gaat namelijk om onze lijsttrekker,' voer de man voort.

'Lau Lavooij,' begreep ik.

'Juist ja,' juistja' de de algemeen secretaris. 'Is u niets aan hem opgeval- len, enige weken geleden?'

'Waarom vraagt u dat aan mij?' hield ik behoedzaam de boot af.

'Omdat uit uw stukjes mensenkennis spreekt,' riposteerde de algemeen secretaris zo rechtstreeks, dat ik het even zelf geloofde.

'En daarom wend ik mij tot u om raad. Namens het hele politbureau, maar dat spreekt vanzelf.'

'Vanzelf,' beaamde ik braaf.

'Het gaat over de sex-appeal van onze lijsttrekker.' Het klonk alsof hij uit zijn belastingaanslag citeerde.

'Over zijn wat?' moest ik niettemin iets kleins en zachts wegslikken.

'Zijn vermogen om vrouwen aan te trekken,' expliciteerde de algemeen secretaris geduldig.

'Ah, het gaat u om de vrouwelijke kiezer,' begreep ik.

'Uiteindelijk natuurlijk wel,' moest die ander gelaten toegeven.

'Maar de voortekenen geven u maar weinig hoop,' liep ik nog even verder op de zaken vooruit.

'Dat kun je wel zeggen, ja,' verzuchtte de algemeen secretaris opeens heel gewoontjes. 'Hij wordt nu al voor de zesde keer lijsttrekker. En het lijkt ons inenen gedaan met zijn sex-appeal.'

'Heeft u daar onderzoek naar gedaan,' vroeg ik om iets te vragen.

'Onderzoek. Onderzoek. Het is gewoon zo,' mopperde de man er een ogenblik lustig op los. 'Je ziet het al aan de lijst. Altijd hebben de rooie vrouwen zich om onze lijsttrekker geschaard. En nu? Niet één meer. De hoogste vrouw staat op vier. En dat is dan Bets nog. En de tweede op zes. En dat is dan Maria Vernooij nog.'

'Die herinner ik me nog wel vaag,' moest ik toegeven.

'En de hoogste nieuwe staat pas op acht. Dichterbij durfde ze niet. Hoe moet dat nou met de verkiezingen straks?'

'Gooi het op het gevoel,' opperde ik zonder er echt over na te denken. 'Op het moederlijk gevoel, bedoel ik.'

'Maar hoe moeten wij dan de verkiezingen in?' inhaleerde de algemeen secretaris gretig.

'Wat dacht u van: Oom Lau en de neefjes,' katte ik een eind weg.

En hing op. Om de nacht nog uren voort te zetten.